

146. Αλιάδες

Αλιάδες έσυραν δίκτυον, και επειδή ήτον βαρύ, έχαιρον ελπίζοντας ότι έκαμαν καλό κυνήγι. Και όταν έσυραν έξω το δίκτυον, τα ψάρια εύρον πολλά ολίγα και μέσα εις το δίκτυον ένα λιθάρι μέγα. Λοιπόν επικράνθησαν πολλά, ουχί μόνον διά την ολιγότητα των ψαριών, αμή ότι έσυρναν και το λιθάρι. Και εις απ' αυτούς, ο γεροντότερος, είπεν: «Μη πρικαίνεσθε, ω αδελφοί μου, διότι ηξεύρετε ότι της χαράς έναι αδελφή η λύπη· και επειδή ημείς τόσον εχάρημαν, ότι ανάγκη ήτον και να λυπηθούμεν.»

Ο μύθος δηλοί ότι οι φρόνιμοι άνθρωποι δεν λυπούνται περιεργισά εις τες κακοτυχίες.

Γιώργος Μ. Παράσογλου (επιμ.), *Ανδρόνικος Νούκιος, Γεώργιος Αιτωλός, Αισώπου μύθοι. Οι πρώτες νεοελληνικές μεταφράσεις* [Νέα Ελληνική Βιβλιοθήκη, ΣΠ 58], Εστία, Αθήνα 1993.